

Висновки. Сьогодні питання побудови системи СВФБ згідно з вимогами міжнародних стандартів якості лишається актуальним для суб'єктів фармацевтичної галузі України.

В умовах жорсткої конкурентної боротьби за лояльність споживачів, а також намагання виходу вітчизняних ФП на зовнішній ринок, робить дуже актуальним впровадження на вітчизняних ФП міжнародних стандартів якості, які стосуються соціальної відповідальності бізнесу.

Впровадження зазначених стандартів підвищує імідж вітчизняних ФП, сприяє укріпленню позитивної ділової репутації, призводить до зміцнення конкурентних позицій українських ФП як на вітчизняному, так і на міжнародному фармринках.

НЕОБХІДНІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ ФАРМАКОЕКОНОМІЧНОГО ПІДХОДУ В ЕКОНОМІЧНІЙ ЧАСТИНІ ДИПЛОМНОГО ПРОЕКТУ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНОЇ ПОГРАМИ «ТЕХНОЛГІЯ ФАРМЦЕВТИЧНИХ ПРЕПАРАТІВ»

О. В. Посилкіна, Г. В. Кубасова, Ю. С. Братішко

Кафедра управління та економіки підприємства

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

kaf.yep@nuph.edu.ua

У сучасній науковій літературі можна зустріти різні визначення поняття фармакоекономіки як науки, і всі вони в тій чи іншій мірі відображають суть фармакоекономічної науки. Фармакоекономіка – прикладна наука, яка є методологією порівняльної оцінки медичних технологій, на основі всебічного комплексного аналізу результатів їх застосування та економічних витрат. За своєю суттю фармакоекономіка є еkleктичною інтегральною наукою, що використовує терміни та поняття, які належать до трьох наукових категорій: медичних, гуманістичних, та економічних. Вищенаведені категорії — це узагальнені поняття, що відбивають явища та процеси

притаманні фармакоеконومیці як окремому науковому напрямку в галузі медико-біологічних наук і використовуються в фармакоеконімічних дослідженнях.

Найбільш широко на сьогоднішній день представлені наступні методи фармакоеконімічного аналізу: аналіз «вартості хвороби», аналіз "мінімізації витрат", аналіз "витрати-ефективність", аналіз "витрати-корисність", аналіз «впливу на бюджет» і методи фармакоеконімічного моделювання. Але не можна не враховувати те, що сучасна цінова політика на ЛЗ повинна бути спрямована також і на те, щоб забезпечувати необхідні умови для покриття витрат фармацевтичних підприємств на виробництво і реалізацію продукції на загально визнаному рівні і акумулювання необхідних фінансових ресурсів, потрібне для їх перманентного інноваційно-інвестиційного розвитку.

Головною метою виконання дипломного проекту є виявлення самостійного погляду випускників на поставлені питання, систематизація, закріплення, розширення теоретичних і практичних знань та їх використання при вирішенні конкретних економічних, наукових, теоретичних і практичних питань, формування вмінь надавати пропозиції, які спрямовані на підвищення ефективності господарювання. Тому застосування фармакоеконімічних підходів в ціноутворенні на лікарський засіб сьогодні вже не викликає сумніву. Вибір ціни препарату в процесі проведення фармакоеконімічних досліджень може проводитися з врахуванням різних засад: загально визнаний стандартний препарат при даному показанні; препарат – “лідер ринку”; прототип; препарат – очікуваний “лідер ринку”; відомий (ефективний, добре відомий) препарат із тієї ж фармакотерапевтичної групи; препарат з аналогічними показниками, зареєстрований в країні.

В процесі розрахунку ціни здобувач вищої освіти повинен проаналізувати декілька препаратів-аналогів, що дає змогу запропонувати найбільш ефективну конкурентоспроможну ціну на запропонований лікарський засіб та зробити висновок щодо фармакоеконімічної ефективності препарату. Навчитися визначати групи лікарських засобів для аналізу певного захворювання і здійснювати вибір найбільш ефективних і безпечних лікарських засобів. Вміти використовувати економічні знання для здійснення ефективної діяльності аналізованого підприємства.

Тому саме фармакоекономічний підхід до розрахунку ціни препарату, що аналізується у дипломному проекті здобувача вищої освіти за освітньо-професійною програмою «Технологія фармацевтичних препаратів» є комплексний підхід до оцінки доцільності впровадження чи удосконалення виробництва та дає оцінку результатів і вартості запропонованих заходів. Найбільш важливим у даному визначенні є саме взаємопов'язана оцінка, тобто мова йде не просто про порівняння витрат, а про оцінку співвідношення між витратами і отриманими результатами.

ДО ПИТАНЬ ВПРОВАДЖЕННЯ МЕНЕДЖМЕНТУ ЯКОСТІ НА ФАРМАЦЕВТИЧНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

О. В. Посилкіна, Н. М. Мусієнко

Кафедра управління та економіки підприємства

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

kaf.yep@nuph.edu.ua

Вступ. Високий рівень конкуренції, процеси глобалізації і інтернаціоналізації змушують керівництво вітчизняних фармацевтичних підприємств (ФП) здійснювати пошук шляхів постійного забезпечення високого рівня конкурентоспроможності. Світовий досвід ефективного управління свідчить, що саме система управління якістю є тим фактором, який дозволяє формувати не тільки конкурентоспроможність продукції, але і формувати конкурентні переваги системи управління підприємством та створити передумови для сталого розвитку. Впровадження стандартів якості серії ISO дозволяє збільшити рівень задоволеності потреб і очікувань споживачів, підвищити ефективність реалізації стратегії розвитку підприємства, зміцнити імідж і підвищити конкурентоспроможність підприємства, поширити наявні ринки збуту та забезпечити вихід на зовнішні ринки, отримати додаткові переваги при участі у тендерах, знизити непродуктивні витрати, збільшити обсяги продажів, покращити фінансовий стан підприємства, удосконалити технологічні процеси, збільшити задоволеність працівників підприємства і т.п. Передбачений стандартами ISO процесний підхід до управління є важливим засобом підвищення ефективності діяльності